

II.

Spørgsmålet om *deling af ægteparpensionerne* har sin oprindelse bl. a. i overvejelser i kvindekommisionen. Også efter forordningen er det imidlertid en forudsætning, at pensionerne beregnes for hver ægtefælle for sig. Der stilles derfor forslag om at ændre de gældende bestemmelser i folke- og invalidepensionslovene således, at der fremtidig i de tilfælde, hvor to ægtefæller begge er berettiget til pension sker en *fastsættelse (og udbetaling) af pensionen for hver ægtefælle for sig*.

I forbindelse hermed foreslås det, at pensionerne ligeledes beskattes hos hver ægtefælle. Forslag herom vil blive stillet som ændringsforslag til det forslag til ændring af kildeskatteloven, som er fremsat for Folketinget i marts 1972.

Regeringen finder, at forslaget om deling er en så betydningsfuld nydannelse i pensionsreglerne for samgifte pensionister, at forslaget herom vil blive søgt gennemført uanset om Danmark bliver tilsluttet De europæiske Fællesskaber.

„Delingen“ af ydelserne, d. v. s. grundbeløb og tillæg, herunder invaliditetsbeløb og erhvervsudgytighedsbeløb, foretages efter lovforslagene således, at der fastsættes et beløb for ægtefæller, som skal gælde i de tilfælde, hvor der i dag gælder et fælles beløb for ægtepar. Disse beløb er foreslået fastsat til halvdelen af de gældende beløb for ægtepar. Der stilles således ikke forslag om ens ydelser for alle pensionister, samgifte som andre.

For ægtepar, hvor den ene ægtefælle er berettiget til folkepension eller til invalidepension med mellemste eller højeste pensionsstørrelse, og den anden ægtefælle til invalidepension med laveste pensionsstørrelse gælder der i dag et fælles grundbeløb og et fælles invaliditetsbeløb (for invalidepensionistægteparrene), der begge beregnes på særlig måde, jfr. de gældende bestemmelser i invalidepensionslovens § 4, stk. 3, og folkepensionslovens § 16, stk. 1, sidste punktum. Der gælder endvidere for ægtepar, hvor den ene ægtefælle er berettiget til invaliditetsydelse og den anden til invalidepension med laveste pensionsstørrelse et fælles beløb for invaliditetsydelse/invaliditetsbeløb. Også dette beløb beregnes på særlig måde, jfr. invalidepensionslovens § 15, stk. 2, 2. punktum. De særlige beregninger efter de nævnte bestemmelser medfører, at de fælles beløb udgør ca. 166 pct. af beløbet til en enlig pensionist, medens de fælles ægteparbeløb i øvrigt udgør ca. 150 pct. af beløbet til en enlig. Efter forslagene til ændring af invalidepensionsloven og folkepensionsloven vil beløbene til ægtefæller tilsammen — også for de her nævnte grupper af ægtepar — som for alle andre grupper af ægtepar, hvor begge ægtefæller er beret-

tiget til samme art ydelser i henhold til den ene eller begge lovene — udgøre ca. 150 pct. af beløbet til en enlig. Da de fremtidige ydelser for sådanne ægtefæller således sammenlagt vil blive noget lavere end de nuværende fællers ægteparbeløb, foreslås det ved indsættelse af en bestemmelse herom i invalidepensionsloven at yde et særligt tillæg til hver af disse ægtefæller. Ægtefællernes tillæg vil tilsammen udgøre et beløb, der svarer til indtægtsnedgangen som følge af de foreslåede ændringer af reglerne for disse grupper. Antallet af ægtepar, der modtager pension, beregnet efter de særlige regler for helt og halvt grundbeløb, udgør knap 300. Det er således kun en ganske lille persongruppe, der skal have udbetalt tillægget.

Efter de gældende regler i folkepensionsloven og invalidepensionsloven foretages der til brug for beregningen af alle indtægtsregulerede beløb en indtægtsopgørelse. I denne indtægtsopgørelse indgår begge ægtefællers indtægt, og dette gælder, hvad enten de begge eller kun den ene er berettiget til pension. Der gælder dog den undtagelse, at ved indtægtsopgørelsen for en pensionist, hvis ægtefælle ikke er berettiget til pension, medtages ikke den arbejdsindtægt, som den ikke-pensionsberettigede ægtefælle har modtaget, jfr. folkepensionslovens § 5, nr. 2, d., og invalidepensionslovens § 6, nr. 2, d. Disse bestemmelser gælder dog kun ved indtægtsopgørelsen til brug for beregningen af grundbeløbet.

Efter forslagene skal også indtægtsopgørelserne foretages for hver ægtefælle for sig, d. v. s. at alene pensionistens egen indtægt skal lægges til grund for beregningen af den pågældendes pension. Da formueindtægt imidlertid efter kildeskattelovens regler altid henføres til mandens skattepligtige indkomst, må der dog nødvendigvis gælde samme regel efter pensionslovene.

Udover de ovenfor nævnte ændringer af bestemmelserne om størrelsen af ydelserne til personer, hvis ægtefælle også er berettiget til samme ydelsesart (d. v. s. delingen af ydelserne i forhold til de gældende bestemmelser) foreslås der ændringer i de fradragstri beløb.

De gældende fradragstri beløb for enlige foreslås ikke ændret. De fradragstri beløb, som i dag generelt gælder for ægtepar, hvad enten begge ægtefæller eller kun den ene ægtefælle modtager pension, foreslås fremtidigt at skulle gælde for *hver gift pensionist*.

Ved forslagene herom er det taget i betragtning, at i de tilfælde, hvor den overvejende del eller hele indtægten ligger hos den ene ægtefælle — hvilket er er den typiske situation for pensionistægteparrene — vil det kun ved at indrømme et fradrag-